

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 У 035261 24 Увп
Бањалука, 28.01.2026. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Свјетлане Кнежевић, предсједника вијећа, Татјане Ступар и Асмира Коричића, чланова вијећа, уз учешће Жељке Вујановић, записничара, у управном спору по тужби Н. Д. из Б., [...] (у даљем тексту: тужилац), против акта број 06.05/450-24/23 од 01.9.2023. године, туженог Министарства финансија Републике Српске, Бањалука, у предмету принудне наплате судске таксе, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 035261 23 У од 25.12.2023. године, у нејавној сједници вијећа одржаној дана 28.01.2026. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба поднесена против уводно означеног оспореног акта којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против рјешења Пореске управе, Подручни центар Бањалука број 06/1.02/0706-457.4-5450/2022 од 22.11.2022. године. Тим првостепеним рјешењем одређена је принудна наплата неизмирене судске таксе, по основу извршног рјешења Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 026642 20 У од 02.12.2021. године, увећана за камате и трошкове поступка, у укупном износу од 380,60 КМ.

Одбијање тужбе нижестепени суд је образложио разлозима да је тужилац рјешењем суда број 11 0 У 026642 20 У од 02.12.2021. године, у управном спору покренутом по његовој тужби ради поништења рјешења Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове, Бањалука број 21.04/952.1-279/19 од 23.4.2020. године, у предмету провођења промјена у катастарском оперативу, обавезан на плаћање судске таксе на тужбу и пресуду у укупном износу од 200,00 КМ, те казнене таксе због закашњења у плаћању дуговане судске таксе у износу од 100,00 КМ, уз упозорење да ће у случају неплаћања таксе у остављеном року од осам дана, наплата таксе бити проведена принудним путем, да је то рјешење постало извршно дана 17.12.2021. године, а да тужилац није уплатио дуговану и казнену таксу. Како је одредбом члана 32 став 4 Закона о судским таксама („Службени гласник Републике Српске“, број: 73/08, 49/09, 67/13, 63/14, 66/18 и 67/20) прописано да у случају да таксени обавезник у прописаном року не уплати таксу из става 1 овог члана, суд доставља рјешење надлежном пореском органу, са клаузулом извршности, према сједишту, односно пребивалишту таксеног обвезника

ради принудне наплате дуговане таксе, то је суд, с обзиром на наведено, извршно рјешење којим је одређена висина и врста таксе доставио надлежном пореском органу, након чега је донесено рјешење о принудној наплати таксе. Закључио је да је исто донесено уз правилну примјену одредаба чланова 62 и 69 Закона о пореском поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 78/20 и 37/22, у даљем тексту: Закон о пореском поступку) и Закона о судским таксама.

Благовремено поднесеним захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде тужилац побија њену законитост из разлога прописаних одредбом члана 35 став 2 Закона о управним споровима. Наводи да је пресуда незаконита, те даље указује на поступке насљеђивања који су се водили код Основног суда у Бањалуци под бројевима 71 0 О 236916 18 О 2 и 71 0 О 236916 19 О 3, сматрајући исте неправедним јер су довели до одузимања имовине која њему припада по основу смрти његовог оца, због чега је тражио оцјену законитости рјешења донесених у вези са тим поступцима, од Округног суда у Бањалуци, а такође указује и на своју материјалну ситуацију. Истиче да је суд незаконито одредио плаћање такси, што је довело до доношења незаконите пресуде. Предлаже да се захтјев уважи и побијана пресуда укине.

Тужени у одговору на захтјев истиче да је побијана пресуда правилна и на закону заснована, из свих разлога наведених у образложењу исте, као и образложењу оспореног акта.

Размотривши захтјев, одговор на захтјев, побијану пресуду по одредби члана 39 Закона о управним споровима („Службени гласник Републике Српске“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), као и цјелокупне списе управног спора и предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из следећих разлога:

Из података списка произлази да је рјешењем Округног суда у Бањалуци број 11 0 У 026642 20 У од 02.12.2021. године, тужилац, као таксени обвезник, обавезан на плаћање судске таксе на тужбу у износу од 100 КМ и на пресуду у износу од 100,00 КМ, што укупно износи 200,00 КМ, као и на плаћање казнене таксе у износу од 100,00 КМ, све у року од осам дана од дана пријема тог рјешења, под пријетњом принудног извршења, а коју таксу у укупном износу од 300,00 КМ тужилац није уплатио, тако да је наведено рјешење постало извршно дана 17.12.2021. године. Како тужилац није платио дуговану и казнену таксу, првостепени орган је донио рјешење о принудној наплати од 22.11.2022. године, које је у жалбеном поступку потврђено оспореним актом. Побијаном пресудом је одбијена тужба и одржан на снази оспорени акт, из разлога који су наведени у уводном дијелу образложења ове пресуде.

Побијана пресуда је правилна.

Одредбом члана 32 став 1 Закона о судским таксама је прописано да таксеном обвезнику који не уплати таксу у року од осам дана од дана пријема обавјештења о обавези уплате таксе, рјешењем суда одређује се врста и висина таксене обавезе, казнена такса у износу од 50% висине те таксе, а таксени обвезник се обавезује да у року од осам дана од дана пријема рјешења плати дуговану и казнену таксу, док је ставом 4 истог члана прописано да у случају да таксени обвезник у прописаном року не уплати таксу из става 1 овог члана, суд доставља рјешење надлежном пореском органу, са клаузулом

извршности, према сједишту, односно пребивалишту таксеног обвезника ради принудне наплате дуговане таксе.

Одредбом члана 62 став 4 Закона о пореском поступку је прописано да се жалбом на рјешење о принудној наплати не може оспоравати законитост акта који се извршава.

Плаћање судске таксе је законска обавеза коју утврђује надлежни суд, а Пореска управа, сходно члану 62 Закона о пореском поступку, по службеној дужности покреће и спроводи поступак принудне наплате.

Како тужилац није поступио по рјешењу нижестепеног суда број 11 0 У 026642 20 У од 02.12.2021. године и није уплатио дуговану и казнену таксу насталу у управном спору покренутом по његовој тужби ради поништења рјешења Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове, Бањалука, број 21.04/952.1-279/19 од 23.4.2020. године, у предмету провођења промјена у катастарском оперативу, а не у оставинским поступцима пред Основним судом у Бањалуци, то је, након достављања истог са клаузулом извршности, правилно тужилац првостепеним рјешењем обавезан на принудну наплату дуговане судске и казнене таксе, што је све ваљано закључио и образложио тужени у оспореном акту, а подржао нижестепени суд.

Као битним, суд налази за указати да се о законитости рјешења нижестепеног суда број 11 0 У 026642 20 У од 02.12.2021. године, којим је тужиоцу наложено да плати дуговану судску и казнену таксу, не може расправљати у овој фази поступка, с тим да је тужилац имао могућност да оспорава законитост наведеног рјешења, које је основ за принудну наплату, а што није учинио, па је исто постало извршно 17.12.2021. године и тиме подобно за принудну наплату.

Како ни остали наводи захтјева нису од утицаја на рјешење ове управне ствари, то овај суд налази да побијаном пресудом није остварен ниједан разлог њене незаконитости из одредбе члана 35 став 2 ЗУС, па се захтјев тужиоца одбија, на основу одредбе члана 40 став 1 истог закона.

Записничар
Жељка Вујановић

Предсједник вијећа
Свјетлана Кнежевић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић